

части получиха заповѣдъ да стоятъ на мѣстата си, безъ да стрелятъ. Противникътъ продължаваше да настѣпва, като откри пушеченъ, картеченъ и артилерийски огънь. Нашитѣ по заповѣдъ мълчаха. Когато неприятелскитѣ вериги дойдоха съвсемъ близу до нашитѣ линии, полкътъ получи заповѣдъ да отстъпи право назадъ. Противникътъ усили още повече пушечния, картечния и артилерийския си огънь по оттеглящитѣ се наши части, вследствие на което тѣ се разпрѣснаха и голѣма частъ отъ войницитѣ се изгубиха.

Едва къмъ 17 часа полкътъ се събра при стражарницата на старата наша граница, гдето нѣкои роти отъ полка бѣха заели позиция. Следъ като тѣзи роти бѣха смѣнени отъ 5-и полкъ, по заповѣдъ на бригадниа командиръ полкътъ се установи за нощуване на станъ при шосето Царево село — Горна Джумая на 3—4 клм. източно отъ стражарницата. Завърнаха се изпратенитѣ парламентьори и съобщиха, че и противникътъ ималъ заповѣдъ за примирие.

За лишенъ пжтъ се подчерта сръбското въроломство!

И така, въ продължение на 15 дни отъ Кожухъ планина до границата полкътъ води непрекъснато боеве, като отстъпваше крачка по крачка и задържаше настѣплението на многобройния противникъ. Въ тѣзи боеве отдѣлни войници и групи показва чудеса отъ храбростъ, като всѣваха паника въ редоветѣ на врага. Въ тѣзи боеве полкътъ изгуби: офицери: убити 2, ранени 1; войници: убити 22, ранени 52 и въ неизвестностъ 41.

14. ПРИМИРИЕ (29 СЕПТЕМВРИЙ 1918 ГОДИНА)

Следъ пробива на Добро поле правителството схвана сериозността на положението.

На 25 септемврий министерскиятъ съветъ взе решение да се поиска примирие направо отъ съглашенското командване, безъ да се иска мнението на германската главна квартира, която вече се грижеше само за спасението на Германия. На следния день се възложи на нашия пълномощенъ министъръ въ Вашингтонъ да замоли председателя на Съединенитѣ американски щати да посрѣдничу предъ съглашенскитѣ държави за сключване примирие на Солунския фронтъ. Едновременно съ това нашата делегация използва посрѣдничеството на американския консулъ въ София, за да влѣзе въ непосредствени преговори съ съглашенското командване въ Солунъ.

Командуваниятъ съглашенската армия генералъ Франше д'Епре прие нашата делегация въ Солунъ твърде сурово. Той отказа да води всѣкакви преговори и почти продиктува следнитѣ условия на примирieto, които нашитѣ делегати трѣбваше да подпишатъ:

1. България се задължава да опраздни всички територии, които преди войната принадлежаха на Сърбия и Гърция;

2. българскитѣ власти въ заетитѣ отъ съглашенскитѣ войски територии ще останатъ на мѣстата си;